

Ewald Frank

kázané dňa 01. 04. 1990, 10:00, Krefeld, Nemecko

Daniel 7: O štvrtej svetovej ríši!

vysielané 11.02.2026

... že náš Pán raz a navždy vydal Svoj život a že sa druhýkrát vráti bez akéhokoľvek vzťahu ku hriechu a bude mať už len jeden vzťažný bod a tým bude zástup, ten vykúpený zástup obmytý v krvi Baránka.

Chcel by som vám to prečítať, list Židom kapitola 9. Čítam od verša 26:

[26] *Ináč by bol musel mnoho ráz trpieť od založenia sveta, ale teraz pri skončení vekov zjavil sa raz navždy na odstránenie hriechu Svojou obeťou.*

Je to jasné? Aby hriech skrze Svoju obeť zrušil, odstránil, aby ho odpustil.

Čítam ďalej verš 28:

[28] *Tak aj Kristus, potom, čo bol jeden jediný raz obetovaný, aby odstránil hriechy mnohých, po druhýkrát sa ukáže bez akéhokoľvek vzťahu ku hriechu tým, ktorí Ho očakávajú na spasenie.*

Chválené buď Jeho Sväté meno. Po prvýkrát prišiel, prišiel nielen aby hriech odstránil, stojí napísané [2Kor 5:21], stal sa hriechom, vzal na Seba zlorečnosť, lebo stojí napísané: „**Zlorečený je ten, kto visí na dreve.**“ [Gal 3:13] A On visel na dreve, niesol hriech, niesol chorobu, vzal na Seba celé zlorečnosť.

Pri Svojom prvom príchode dokonal, uskutočnil vykúpenie.

Pri Svojom druhom príchode vezme k Sebe do slávy krvou vykúpený zástup.

Skladateľ piesne spieva: *Som vykúpený, smiem to chváliť, vykúpený skrze krv Spasiteľa.*

Často som to na tomto mieste hovoril a na iných miestach taktiež: Chcel by som Slovo Božie, evanjelium Ježiša Krista spolu s mojimi bratmi zvestovať tak, aby tí, ktorí Slovo z našich úst počujú, sa spolu s nami zjavili pred Božou tvárou. To je zmysel a účel zvestovania. Nie som za zvestovanie platený, nedostávam za to ani cent, ani brat Russ, ani brat Schmidt, ani ostatní bratia. Činíme to z presvedčenia, zdarma. A som Bohu veľmi vďačný za to, že to môžeme činiť ku sláve a cti Jeho mena.

Ale zvestovanie má slúžiť ku spásu tých, ktorí Slovo z našich úst počujú. I v úvodnom slove sme čítali, že Boh Sám príde a daruje spásu. On prišiel a daroval spásu.

To je predsa zvesť spásy, nielen radostná zvesť, ale božská spásna zvesť, ktorá prináša spásu každému, kto v Ježiša Krista verí, ako prvým Židom a potom národom.

V súvislosti so včerajším večerom by som chcel čítať ešte niekoľko biblických miest a možno začnem Sofoniášom kapitola 3. Sofoniáš kapitola 3. Veľmi nádherné Slovo a prosím, aby sme i o to dbali.

Dokonca aj keď spomíname určité politické alebo náboženské udalosti a veci, ktoré prebiehajú, tak prosím dbajte o to, aby vždy v každej bohoslužbe pri každom zvestovaní bolo evanjelium, Slovo, stredobodom, a najviac priestoru aby bolo dané Slovu. Čítajme zo Sofoniáša 3 od verša 14.

[14] *Vyspevuj, dcéra Siona! Pokrikuj radostne, Izrael! Raduj sa a plesaj celým srdcom, dcéra Jeruzalema!*

[15] *Hospodín odstránil tvoje súdy, odpratal tvojho nepriateľa. Kráľ Izraela, Hospodín, je v tvojom strede, nebudeš sa už viac báť zlého.*

[16] *Toho dňa sa povie Jeruzalemu: „Neboj sa!“ a Sionu: „Nech nezomdlievajú tvoje ruky!“*

[17] *Hospodín, tvoj Boh, je v tvojom strede, udatný hrdina, ktorý zachráni, veseliť sa bude nad tebou radostou, mlčať bude vo Svojej láske, bude plesať nad tebou s prespevaním.*

[18] *Zozbieram tých, ktorí teraz smútia, ďaleko od slávnostného zhromaždenia; pochádzajú totiž od teba, tí, na ktorých teraz spočíva hanba.*

[19] *Hľa, ja budem v tom čase konať so všetkými tými, ktorí ťa trápia, toho času zachránim krívajúcu a zahnanú zhromažďím a učiním to, že budú na chválu a na slávne meno po celej zemi, kde niesli svoju hanbu.*

[20] *Toho času vás dovediem domov a toho času, ktorého vás zhromažďím, lebo vás dám na slávne meno a na chválu medzi všetkými národmi zeme, keď navrátim späť vašich zajatých pred vašimi očami,“ hovorí Hospodín.*

Chválené buď Jeho slávne meno.

Je to Slovo Pánovo, je to „tak hovorí Pán“. On to vyslovil, tak to bude a ni-
jak inak.

A my sme pochopili, že vec s Cirkvou a izraelským národom prebieha pa-
ralelne. Prinajmenšom v dvoch mimoriadnych časových obdobiach, keď
sa vrátíme ku počiatku kresťanstva, tak vidíme veľmi presne, ako židov-
stvo a kresťanstvo ešte jednu generáciu prebiehali jedno s druhým pa-
ralelne.

A potom prišiel ten známy rok 70, zničenie mesta, rozptýlenie ľudu.

A teraz máme podobnú situáciu: Od roku 1948 sa tento národ vrátil do-
mov, stal sa vlastným štátom. Vracal sa vlastne domov ešte pred Balfouro-
vou deklaráciou, ale vlastným štátom sa stal v máji 1948. A teraz opäť pre-
biehajú dve veci paralelne – dokončenie, záver s Cirkvou a návrat Izraela,
aby v tom časovom okamihu, keď Cirkev dosiahne svoje dokončenie,
mohli tí dvaja proroci v Jeruzaleme zvestovať Slovo. [Zj 11:3]

Ľud predsa musí byť tam, ak mu má byť kázané. Môžete to čítať v Zjavení
11 a rôznych biblických miestach, že Boh bude mať Svoju cestu s ľuďom
izraelským.

A nie je to jedinečné? Pretože sme porozumeli, že Boh nepošle tucet evan-
gelistov alebo dva tucty učiteľov alebo nejaký tucet teológov z tej alebo
onej fakulty?

Čo im Boh pošle? Koho im Boh pošle? Dvoch prorokov podľa vzoru Mojži-
ša a Eliáša. Všetkého ostatného už mali dosť v hojnosti. Keď príde Boží čas,
potom pôjde všetko podľa Božieho plánu. A to musíme tak prijať.

I my sme toho mali mnoho. Koľko regálov bolo naplnených, zväzky
a zväzky kníh boli popísané a niekedy vôbec nie zlé, bolo v tom mnoho
vzbudovania, mnoho múdrosti.

Ale keď sa čas naplnil a prepuklo prorocké časové obdobie a bola potreb-
ná prorocká zvesť, Boh nepotreboval tucty teológov, ale poslal muža od
Boha. Mám teraz na mysli Jána Krstiteľa. Dúfam, že hneď nájdem ten je-
den verš, ktorý by som rád prečítal.

Vy viete, že sa na to vôbec nepripravujem. Niekedy čítam niektoré biblické miesta, ale prichádzam sem tak ako vy všetci. V evanjeliu Jána v prvej kapitole stojí vo veršoch 6 a 7:

[6] ***Bol človek poslaný od Boha, ktorému bolo meno Ján.***

[7] ***Ten prišiel na svedectvo, aby zložil svedectvo o tom Svetle, aby všetci uverili skrze neho.***

Veľmi mocný kúsok.

Bol tam najvyšší kňaz Kajfáš, celá veľká rada, zákonníci, učené Písma, farizeji, všetci kazatelia, všetko to Boh prehliadol a obrátil sa na jedného muža. A potom stojí napísané takmer trúfalo: „ ... ***aby všetci skrze neho uverili.***“ [Jn 1:7]

Ale dovoľte mi úprimne sa spýtať: Ak by boli na ľud vypustení všetci tí ostatní, tak by jedných presvedčili o tom, tých druhých o onom, a tak by bola medzi ľud prinesená rozdielnosť.

Boh má program, plán, má ľud, má Cirkev a chcel by prísť ku Svojmu právu, keď Jeho čas prepukne.

„ ... ***aby všetci skrze neho uverili.***“ [Jn 1:7]

Veľmi dôležitý verš. A kto sa tomu nepodriadil, zostal vo vlastnej viere, totiž vo viere, že všetko je v poriadku, aj keď nebolo všetko v poriadku. To je ten bod – je potrebná veľká Božia milosť, aby sa človek sklonil pod mocnou rukou Pánovou.

Myslite na dni Mojžiša. Tam niektorí vystúpili a povedali: „***Či je on ten jediný, ku komu Boh hovoril? Nie sme tu i my všetci?***“ [4M 16:3]

Áno, oni tam boli, ale neskôr tam už niektorí z nich neboli. Áno, mnohí mali vziať svoje kadidlá a mali sa oddeliť [4M 16:7] a hľa, zem sa otvorila a vzala ich, pohltila ich. [4M 16:32]

Pred Bohom neplatia žiadne nároky, pred Bohom platí len to, čo On Sám nariadil, rozhodol a vykonáva. Bol tam muž od Boha poslaný, jeho meno bolo Mojžiš a on vôbec nechcel ísť, v zemi bol dostatok, on nechcel ísť.

Vy milí, jedno chceme pozdvihnúť kvôli pravde: Všetky Božie deti vo všetkých dobách pravých Bohom poslaných mužov prijali. Ale oni boli proro-

ci, nie evanjelisti, nielen kazatelia, oni boli proroci. A preto stojí napísané, že Slovo prišlo ku prorokom. Slovo prišlo ku prorokom.

A aj o to sa postaral a nechal zapísať: **„Ten, kto proroka prijme, pretože je prorok, ten obdrží odplatu proroka.“** [Mt 10:41] I za to sme vďační. Boh sa stará o všetko.

Hľadte, Ján na ostrove Patmos bol predsa veľmi výnimočným mužom, najprv apoštol a náhle prorok, ktorý bol skrze Ducha presadený do nebeského, aby videl to, čo malo prísť, aby to spísal, aby sme my mali trvalú orientáciu a vždy stále znova a znova mohli zisťovať, že tie veci prišli a stali sa tak, ako boli v Slove predpovedané.

Brat Russ čítal z proroka Izaiáša. Chcel by som stručne zmieniť dva tri verše, verš 21 v Izaiášovi 26:

[21] Lebo hľa, Hospodín vyjde zo Svojho miesta navštíviť nepravosť obyvateľov zeme na každom z nich. Vtedy odkryje zem svoju krv a nebude viacej prikrývať svojich pobitých.

Ešte bude mnoho odhalení. Teraz sme v médiách počuli a čítali, ako diktátori vyčínali a koľkých majú na svedomí tu i tam, koľko majú na svedomí náboženské inštitúcie, všetko to raz bude odhalené. Bude to viditeľné.

Ale Boží ľud vojde do komôrok, bude vzatý nahor do slávy.

A tu je reč o tom v kapitole 24, kedy sa to stane. Izaiáš 24, verš 23. Tu stojí: **„Potom zbledne bledý mesiac a žiaravé slnko zbledne, lebo Hospodín zástupov bude kralovať na vrchu Sione a v Jeruzaleme a pred očami Jeho starších bude žiariť jasné svetlo.“**

Možno predpokladám príliš mnoho, to neviem, ale o dni Pánovom je predsa napísané, že deň Pánov príde a slnko sa zatmie a mesiac sa premení na krv. [Joel 2:31]

Tu práve v tejto súvislosti je povedané: V tom okamihu, v tom čase Hospodín zástupov vystúpi na vrchu Siona, v Jeruzaleme. Nemôžeme zachádzať do podrobností, ale radujeme sa z toho, že Boh nechal všetko oznámiť. Čítam ešte verš 19 v kapitole 24:

[19] Zem bude celá dolámaná, zem bude strašne dotrhaná, zem bude hrozne zmietaná.

[20] ***Potácať sa bude a motať ako opitý a bude sa hojdať ako hojdačka a jej prehrešenie ťažko dolahne na ňu; padne a už viacej nepovstane.***

Ale Pán dal zaslúbenie: „***Ja stvorím nové nebesia a novú zem, ktoré predomnou budú trvať.***” [Iz 66:22]

Nuž, nech sa to staré zrúti. Niekedy, keď ľudia hovoria o tomto určitom dni, v angličtine ho nazývajú „Doomsday”, keď hovoria o určitom osudnom dni, kedy má všetko skončiť, vtedy by som najradšej zasiahol do diskusie a povedal: „Počúvajte, drahí priatelia, Boh predsa len tú jednu vec ukončí, ktorá nemôže trvať, aby učinil miesto pre to, čo predomnim bude trvať večne.“

Boh predsa nemá v úmysle nič zlé, naopak, budme predsa radi, že to staré odstráni a ukončí, aby raz navždy zaviedol to nové.

Verím, že vy všetci poznáte Rimanom 8: „***Celé stvorenie očakáva zjavenie synov Božích, čaká, až bude oslobodené od porušiteľnosti.***” [Rm 8:19–21]

Ako ďalšie som si zapísal Daniela 7 a chcel by som to čítať, aby som sa ešte stručne vrátil ku včerašiemu večeru.

Daniel 7. Tu by som chcel čítať verš 2 a verš 3 a potom verš 7 s nasledovnými slovami:

[2] ***Daniel hovoril a riekol: Videl som vo svojom videní v noci, a hľa, štyri nebeské vetry sa vyrútili na veľké more.***

[3] ***A štyri veľké zvieratá vystupovali z mora, rozdielne jedno od druhého.***

Zapísal som si to do knihy. Boh ukázal prorokom priebeh dejín ľudstva od toho okamihu, až kým to vyústi do tisícročného kráľovstva. Nezáleží na tom, či existovali stovky kráľovstiev, Boh je ten, kto činí spásne dejiny.

Myslím, že to bol náš kancelár, ktorý stále znovu hovoril, že „dejiny to rozhodnú”. My sme predsa radi, že Boh i o dejinách rozhoduje a že všetko ide tak, ako to musí prísť.

Ale je nám nápadné, že sú tu dohromady štyri mocné zvieratá a nie viac. A tieto štyri šelmy sú štyri svetové ríše.

A niekto mi môže teraz povedať, že ako mohla byť tá Rímska ríša posledná, ak bolo tak mnoho iných kráľovstiev alebo ríš, ktoré existovali. Tie ale prorocky nemali vôbec žiadny význam! Pprečo by tu mali byť uvedené na

niekoľkých stránkach, keď vôbec nepatria do obrazu dejín konečného času ani do toho nezapadajú?

Boh nám chcel dať informáciu o tom, čo sa bude diať, aby sme potom, keď sa to diať bude, to rozpoznali.

Rád by som vedel od pisateľov histórie, prečo ten čas od roku 1933 až po rok 1945 označujú ako Tretia ríša. Prečo? A nie druhá, piata alebo štvrtá, ale ako Tretia ríša? Čo príde úplne na konci? Len tá štvrtá, lebo štvrtá je tá posledná.

Všetko ostatné, čo bolo, či už tretie alebo päťdesiate – ved' na zemi je mnoho kráľovstiev, mnoho národov, veľmocí. Čo sme včera večer čítali z kázania brata Branhamu, Danielových 70 týždňov, ktoré kázal v auguste 1961? Čo tam povedal?

Vzniknú tri izmy: fašizmus, národný socializmus a komunizmus. A tie prvé dve vyústia alebo skončia v komunizme.

A potom povedal:

A na záver to všetko skončí v katolicizme.

Vy milí, musí to tak byť – Rímska ríša, ktorá existovala už pred Kristom, musí vytrvať až do konca. A teraz na konci musí nadobudnúť práve túto podobu, aby sa naplnili slová Písma.

Neviem, ako vám to mám predložiť alebo vysvetliť. Najradšej by som si sadol s každým a povedal: „Počúvajte a hľadte, takto to Boh povedal a tak sa to teraz deje pred našimi očami.“ Ale verím, že sme čítali dosť a porozumeli, o čo vlastne ide.

Chcel by som teraz čítať z Daniela 7, verš 7:

„Potom som videl v nočných videniach, a hľa, i štvrté zviera vystúpilo, strašné a hrozné a veľmi silné, ktoré malo veľké železné zuby, žralo a krušilo a ostatok šliapalo svojimi nohami; a to bolo rozdielne od všetkých zvierat.“

Vôbec nebudem čítať ďalej, aby som z toho neurobil celú biblickú hodinu. Bola to štvrtá ríša. A v tom čase, keď sa to dialo, čo sa tam dialo, môžete čítať ďalej vo verši 9:

„Hľadel som, až boli postavené tróny a posadil sa Starodávny dní.“

Takže v súvislosti s tým, že tá posledná ríša dospeje ku svojmu koncu bude konaný súd a Pán potom ustanoví Svoje kráľovstvo.

Čítam vám to z tej istej kapitoly, verš zrejme 28. Mám staré okuliare, ktoré mi tak dobre neslúžia, verš 23:

„Takto mi povedal: Štvrtým zvieraťom bude štvrté kráľovstvo na zemi, ktoré bude rozdielne od všetkých kráľovstiev a požerie celú zem a pomlátí ju a rozdrví ju.“

To tie ostatné ríše (v knihe si to môžete prečítať), keď ony existovali, to nedokázali, ale tá posledná bude vládnuť nad celým svetom – východ, západ, juh i sever budú nasledovať pokyny tejto inštitúcie, tejto moci.

Nepredpovedal som to pred mesiacmi alebo som to dokonca nenapísal? My viac všetky tieto „bloky“ nepotrebujeme, musí povstať jedna vec, jedna moc, na ktorej sa bude jazdiť, aby boli vykonané tie plány, ktoré jednoducho patria k Božiemu plánu.

Veľmoci sa zmenšujú, pretože prišiel ten čas a dávajú svoju moc tejto práve tejto moci, na ktorej záleží – jej dávajú k dispozícii.

Ďalej tu stojí vo verši 24:

„A desať rohov znamená, že z tohto kráľovstva povstane desať kráľov.“

Nečítali sme to včera večer, že tých desať kráľov poskytne svoju moc šelme, kým sa nenaplnia Božie slová? [Zj 17:12-13] Prorok Daniel predsa tie veci taktiež vo videniach videl.

Pokračuje to ešte ďalej vo verši 25:

„Bude vravieť slová proti Najvyššiemu a unaví svätých Najvyšších a bude premýšľať nad tým, že premení časy a zákon; a budú vydaní do jeho ruky až do času a čias a do polovice času.“

Stopercentne presne po vytrhnutí Cirkvi začne na základe toho, čo videl prorok Daniel, ako mu to bolo ukázané v sedemdesiatich týždňoch – posledný týždeň, posledných sedem rokov. [Dan 9:24-27] Prvých tri a pol roka sú určené pre službu tých dvoch prorokov, posledných tri a pol roka pre veľký čas súženia, keď mnoho veriacich a taktiež tí zapečatení Židia zomrú mučeníckou smrťou.

Presnejšie to nemôže byť povedané a opísané! Bbľaho tomu, kto to vidí a rozpoznáva. Tu sú nazvané roky: Jeden rok, dva roky a pol roka [podľa nemeckého prekladu]. To predsa nečítam z nejakého časopisu, to čítam tu z proroka Daniela 7.

Boh má rozdelenie času a v knihe Daniela stojí napísané, že ten, ktorý uzavrie zmluvu, ju potom i poruší. Možno vám to prečítam, Daniel 9, verš 27.

A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň; a v polovici toho týždňa urobí to, že prestane obetná obeť aj obetný dar obilný, a na krídle ohavnosti ponesie sa pustošiteľ, a to až sa úplná záhuba a to, čo je určené, vyleje na pustošiteľa.

Chválené buď meno Pánovo! Čítajme z Daniela 7 od verša 26:

[26] ***Ale potom zasadne súd...***

To ešte nie je posledný súd. Nie, to nie je posledný súd. Toto je pred tisíc-ročím. Posledný súd je po tisícročí, keď všetci, ktorí kedy žili, musia vstať z mŕtvych, aby sa postavili pred biely trón.

[26] ***Ale potom zasadne súd a odnímu jeho panstvo, aby ho vyplienili, definitívne zahubili až do konca.***

Teraz to prichádza:

[27] ***A kráľovstvo, panstvo a veličenstvo kráľovstiev pod všetkými nebesami bude dané ľudu svätých Najvyššieho; Jeho kráľovstvo je večným kráľovstvom a všetky panstvá Mu budú slúžiť a poslúchať Ho.***

„Tvoje kráľovstvo nech príde!“ [Mt 6:10] A ono príde.

„Tvoja vôľa nech sa deje.“ A ona sa bude diať ako v nebesiach, tak i na zemi.

Tak ako antikrist, ako sme to čítali, sa rozšíri a bude vládnuť nad celou zemou, bude vykonávať moc – on je totiž napodobiteľom Krista. Kristus má právo vládnuť nad celou zemou a nie antikrist, ale ten musí predsa všetky veci napodobňovať. Nechcem používať tie slová, ktoré používal Luther. Ale vidíme to pred sebou veľmi jasne, veď predsa žijeme v tom čase, keď sa to deje.

Čítajme ešte z Daniela 2 niečo veľmi nádherné.

Možno je to pre niektorých nepochopiteľné, prečo Boh použil určité symboly, obrazy, podobenstvá, aby vyjadril zmysel, ktorý tým má byť potom zjavený, totiž o čo ide.

Daniel 2, verš 34:

„A hľadel si dovtedy, až sa odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách človeka, a udel obraz do nôh, ktoré boli zo železa a z hliny, a rozbil ich na prach.“

Je to obraz, vy všetci poznáte tú sochu, ktorú videl Daniel s rôznymi kovmi až po nohy. Čítam ďalej verš 35:

„Vtedy bolo razom rozdrvené železo, hlina, meď, striebro i zlato a bolo to ako plevy z humna letného času a odniesol to vietor tak, že sa tomu nenašlo nikde miesta; a kameň, ktorý udel obraz, stal sa veľkým vrchom a naplnil celú zem.“

Nádherný obraz zjavenia Božieho v Ježišovi Kristovi a Jeho splynutie, zjednotenie s Bohom. Ježiš Kristus je tento kameň, to všetci vieme. Ak to neviete, rýchlo vám to prečítam, lebo nechcem, aby niekto odišiel a povedal, že to bolo len tak svojvoľne povedané. Prečítam vám to z 1. Petrovej, 2. kapitoly, verš 2:

[2] Ako priam teraz zrodené nemluvniatka, žiadostiví budte mlieka bez lsti, Božieho slova, aby ste ním rástli na spasenie,

[3] akže ste okúsili, že je Pán dobrotivý.

[4] Ku ktorému prichádzajúc, k živému kameňu, síce od ľudí ako čo by bol nesúci, zavrhnutému, ale u Boha vyvolenému, drahocennému,

[5] i sami sa ako živé kamene budujte duchovný dom, sväté kňazstvo, obetovať duchovné obete, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.

Čítam ďalej, verš 6:

[6] Preto je aj napísané v Písme: ...

Izaiáš 28:16:

[6] ... Hľa, kladiem na Sione uholný kameň vyvolený,

Tento vyvolený kameň je Ježiš Kristus. On z Boha vzišiel a vracia sa späť k Bohu. On je Boh a Bohom zostáva.

Čítam ďalej:

[6] ... **vyvolený kameň drahocenný a ten, kto verí naň, nebude zahanbený.**

Amen!

[6] ... **kto v Neho vkladá svoju dôveru ...** [podľa nem. prekladu]

Ja predsa nedávam svoju dôveru nejakému kameňu, ktorý nájdeme niekde na púšti. Ja vkladám svoju dôveru v Toho, ktorý ako Skala sprevádzal izraelský národ a bol bitý, z ktorého všetci pili. Nie nejaký mŕtvy kameň, ale živý kameň. Staviteľmi zavrhnutý [Žalm 118:22], ale pre tých, ktorí našli pred Bohom milosť, je to vzácny kameň. A nielen ako nejaký kameň, ale záverečný kameň.

Na počiatku Novej zmluvy išlo o uholný kameň, základný kameň, o to, aby ten bol položený na začiatku.

Teraz ide o to, aby sme rozpoznali, že ten Prvý a Posledný je ten istý, a že tak, ako bol na začiatku, musí byť aj na konci – Alfa a Omega. Základný kameň je i záverečný kameň. Ten, ktorý je počiatkom, je i dokonávateľom!

Chválené buď meno Pánovo – a On dokoná.

On taktiež privedie tú sochu ku jej koncu a viac jej nebude.

Tak, ako Jeho zavrhli a s Ním zaobchádzali, tak bude On potom zaobchádzať s tými, ktorí Ho zavrhli. Je ľahko pochopiteľné, že Boh predsa k Sebe nemôže vziať žiadnych rebelov. Oni by spôsobili nové vzbúrenie v nebesiach.

Chcel by som vám rýchlo prečítať ešte niečo ďalšie, a síce zo Zachariáša 4, aby som to s kameňom ešte raz zreteľne postavil pred oči.

Náš Pán je týmto vzácnym kameňom, základným kameňom, záverečným kameňom. On je základom, na ktorom sme boli my postavení.

Zachariáš kapitola 4 verš 6 a 7, ale prosím, myslite na to, že tu prorok videl novozákonnú Cirkev ako sedemramenný svietnik. Tak mu to bolo postavené pred oči. Veľmi, veľmi dôležité, prosím, neprehliadnite to. Možno kvôli súvislosti prečítam od verša 2:

„A riekol mi: Čo vidíš? A ja som povedal: Vidím, a hľa, svietnik celý zo zlata a jeho nádoba na olej na jeho vrchu a sedem jeho lúčov na ňom a po siedmich rúrkach k lampám, ktoré sú na jeho vrchu.”

Aký nádherný obraz! Celé obdobie Cirkvi Novej zmluvy: Sedem svietnikov, sedem alebo jeden svietnik so siedmimi lampami, sedem lievikov, sedem cirkevných období, sedem epoch v tomto novozákonnom čase, skrze ktoré Cirkev prechádza.

Olej symbolizuje vždy Svätého Ducha, pokiaľ ide o duchovné veci. A nad týmto zlatým svietnikom bola nádoba na olej a sedem rúrok viedlo olej do týchto lúč. Porovnajte Zjavenie 1 a ďalšie kapitoly. Čo videl Ján? On videl jedného, ktorý vyzeral ako Syn Človeka, ktorý putoval uprostred siedmich zlatých svietnikov. [Zj 1:13]

V tomto časovom období zostupuje Svätý Duch na Cirkev – olej prúdi do našich srdc. A ja by som si skutočne priať, že by prišlo nové oživenie a vyliatie Svätého Ducha. Je tam predsa sedem rúrok! A ak sme my teraz v tom poslednom časovom období Cirkvi, tak potom predsa neverím, že tá nádoba s olejom sa vyprázdnila. Ja verím, že my dnes môžeme čerpať z tej istej plnosti Ducha – a viac ako kedykoľvek predtým! – „**Z Jeho plnosti sme vzali, milosť za milosť.**” [Jn 1:16] Boh nám to môže ponúknuť, prijať to musíme my. On nech nám k tomu daruje milosť.

Čítajme ďalej v tejto štvrtej kapitole v Zachariášovi od šiesteho verša:

[6] A **odpovedal a riekol mi: Toto je slovo Hospodinovo k Zorobábelovi povediac: Nie silou ani mocou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin Zástupcov.**

[7] **Kým si ty, veľký vrchu? Pred Zorobábelom rovinou! A vynesie von jeho náhlavný [záverečný] kameň so zvučným pokrikovaním: Milosť, milosť mu!**

Toto už hovorí o dokonaní. Ale vidíte, tu je zobrazený zlatý svietnik, sedem lúč, sedem nádob na olej. A potom Boh hovorí: „**Nie vojskom, ani mocou sa to stane, ale skrze môjho Ducha.**” [Zach 4:6] – ducha, ktorý do Cirkvi prúdi, aby Slovo obživil, aby vôbec vypôsobil všetko to, čo má byť vypôsobené.

V Zachariášovi, kapitola 3, tu čítam ešte od verša 8:

[8] *Nože počuj, Jozua, najvyšší kňazu, ty i tvoji priatelia, ktorí sedia pred tebou, lebo sú to mužovia zázraku. Lebo hľa, dovediem svojho služobníka, Výhonok.*

[9] *Lebo hľa, kameň, ktorý som položil pred Jozuu, na jednom kameni sedem očí. Hľa, vyrežem na ňom jeho rezbu, hovorí Hospodin Zástupcov, a odstránim nepravosť tej zeme jedného dňa.*

Učinil to?

On, ktorý sa stal uholným kameňom, jedného dňa previnenie odstránil, dlh, vina je vyrovnaná, hriech je odpustený, sme vykúpení! Vďaka buď Bohu za všetky Jeho vedenia, požehnania, pokyny. Vďaka buď Bohu za Jeho milosť, vďaka Mu buď za Jeho Slovo, vďaka Mu buď za osvietenie, ktoré v tomto čase dostávame v Písme skrze Svätého Ducha.

Často sme to povedali: Vykladať sa dá len vtedy, keď sa tie veci ešte nestali. Keď sa už stali, tak ich nikto nemusí vykladať, pretože potom je to Božím výkladom – totiž, že sa to deje, to, čo Boh zaslúbil.

Mňa samého premohlo, keď som našiel tie miesta, kde brat Branham vyslovil jednoducho veľmi mocné výroky.

A dokážete si to predstaviť: Muž s tak slabým vzdelaním, aké mal on, vedie zhromaždenie. A tú sobotu večer, zrejme v Jeffersonville, náhle na neho prišiel Boží Duch a on beží – čo možno niektorí z nás nedokážu pochopiť, ale v tom okamihu, keď na neho zostúpil Duch, prebehol z jedného konca pódia na druhý a zrazu sa zastavil. Mnohí povedali, že cítili Božieho Ducha, ale navonok to nemalo žiadne pôsobenie. A hovorím vám, keď Boží Duch na človeka zostúpi, niečo sa s ním stane, bez ohľadu na to, aký môže byť účinok navonok.

A on sa potom zastavil a vyslovil niekoľko vecí, ktoré siahajú až ku zničeniu Ameriky: O čase, keď ženy dostali právo voliť, začiatku 60. rokov... Ženy po prvýkrát volili v Amerike a bol to Kennedy, ktorého zvolili. A brat Branham vystúpil a povedal: **„Tu sa napĺňa to, čo mi Pán zjavil ešte v roku 1933.”**

Povedal i mnoho iného, ako som už predtým spomenul, o tom, čo sa stane v Európe. Prečo v Európe? Pretože tu sa musí uskutočniť to posledné spo-

jenie tých vecí dohromady, aby bol zaručený prorocký priebeh konečného času – a hlava, ktorá bola smrteľne zranená, musela byť oživená a stať sa lokomotívou celej tej veci. Nemôžem podrobnejšie o tej veci hovoriť. Podobne ako prorok totiž cítim niečo iné v oblasti žalúdka.

Vy viete, prorokom je niekedy povedané, ako napríklad prorokovi Ezechieľovi,, aby zjedol zvitok a v žalúdku sa mu to bude krútiť. Možno vám to prečítam, Ezechiel kapitola 3 od verša 1.

[1] **A riekol mi: Synu človeka, to, čo nájdeš, zjedz. Zjedz tento zvitok knihy a choď, hovor domu Izraelovmu.**

[2] **A otvoril som svoje ústa a dal mi zjesť zvitok knihy.**

[3] **A riekol mi: Synu človeka, nakrím svoje brucho a naplň svoje vnútornosti týmto zvitkom knihy, ktorý ti dávam. A zjedol som a bol v mojich ústach čo do sladkosti ako med.**

Ale predtým, viete vy, čo stojí predtým? Musím to nájsť, „**bude to horké v žalúdku**”. Kto to už našiel? Musí to byť v posledných veršoch druhej kapitoly.

Úplne jedno, kde človek číta, jedno by som chcel ešte pozdvihnúť. Tu stojí: „**Zjedz tento zvitok a prorokuj potom o národoch...**” a tak ďalej.

Kto vie, kde je paralelný text v Novom zákone? Kde stojí ten paralelný text v Novom zákone? Predtým ako to učiním, čítajme ešte v druhej kapitole Ezechielovej posledné verše, veľmi dôležité, verš 8, Ezechiel 2:

[8] **A ty, synu človeka, počuj to, čo ti ja hovorím: Nebuď spurný, ako je tento spurný dom. Otvor svoje ústa a zjedz to, čo ti ja dám.**

[9] **Vtedy som videl, a hľa, ruka bola vystretá ku mne, a hľa, v nej zvitok knihy.**

[10] **A rozvinul ho predo mnou, a bol popísaný z líca i z rubu** [z prednej i zo zadnej strany] ...

Čo vám to pripomína? Zjavenie 5, otvorenie zapečatenej knihy. Bola popísaná z oboch strán, vtedy ešte zapečatená, ako tam ďalej čítame. Tu to ďalej pokračuje vo verši 10:

[10] ... **i z rubu a bolo na ňom napísané: Náreky, úpenie a beda.**

A potom ten text, ktorý som práve čítal. A on musel symbolicky tento zvitok prehltnúť. Bolo to len videnie, vďaka buď Bohu. Tak to kedysi bolo, proroci museli vidieť, čo majú robiť. A on zjedol zvitok a potom musel prorokovať o národoch. Čítajte poslednú časť Zjavenia kapitola 10. Tam totiž stojí približne to isté napísané. Zjavenie kapitola 10 verš 8:

[8] ***A hla, hlas, ktorý som bol počul z neba, zase hovoril so mnou a povedal: Chod' a vezmi otvorenú knižku, ktorá je v ruke anjela, ktorý stojí na mori a na zemi.***

[9] ***Vtedy som odišiel k anjelovi a povedal som mu, aby mi dal knižku. A on mi povedal: Vezmi a zjedz ju a spôsobí ti horkosť v bruchu, ale v твоjich ústach bude sladká ako med.***

Nesvedčí o tom i Ezechiel? Nebolo to povedané i jemu? Áno. Potom stojí verš 10:

[10] ***A vzal som knižku z ruky anjela a zjedol som ju a bola v mojich ústach sladká ako med. Ale keď som ju zjedol, zhorklo moje brucho.***

[11] ***A povedal mi: Musíš zase prorokovať proti ľuďom a národom a jazykom a mnohým kráľom.***

Nechcem do všetkých tých vecí bližšie zachádzať. Ony sa tak či tak stanú, tak ako to Boh povedal vo svojom Slove. My sme tu však preto, aby sme s otvorenými očami tie veci zaradili, aby sme ich videli a usporiadali. A ešte raz by som chcel zdôrazniť: Ďakujeme Bohu za tú veľkú prednosť, ktorú nám daroval, že sme boli uznaní za hodných práve v tejto tak rozhodujúcej generácii ľudských dejín na zemi mať otvorené oči, otvorené srdcia, veriť a porozumieť, čo sa teraz deje, i celkový vývoj, ako ho tu vidíme.

Nechcem povedať mnoho, ale jedno, čo nás všetkých bolí, ale musí to tak byť, je práve náboženské a politické zjednocovanie. Musí vzniknúť jedna moc a vidíme, že sa to deje. Rímske zmluvy majú svoju sú platné.

Čo ma bolí, to vám pokojne poviem, to je totiž tá skutočnosť, že pre európsku vlajku prevzali symbol dvanástich hviezd, ktoré sú nad hlavou Márie, ktorými bola Mária vždy a miliónkrát korunovaná na obrazoch a sochách. Týchto dvanásť hviezd na európskej vlajke, tie mi robia veľmi veľké starosti.

A poviem vám i prečo: V Zjavení sú len dva obrazy, ktoré predstavujú ženu a cirkev. A to je Zjavenie 12 s tou ženou, ktorá je odetá slnkom a na hlave má korunu s dvanástimi hviezdami. [Zj 12:1]

Potom existuje ešte iná žena, Zjavenie 17, posiatá rúhavými menami a ako smilnica jazdí na šelme. A ona si teraz vzala ten obraz pravej Cirkvi, ten obraz s dvanástimi hviezdami, sama pre seba a pritom jazdí ako smilnica.

To ma trápi. Keď hľadím na tie symboly, všetko je naopak. Vlastne by ma to nemalo trápiť, ale všetko to vymenili.

Kto videl tú poslednú fotografiu, keď bol náš spolkový kancelár v Poľsku? Tá fotografia nebola na cintoríne, objatie s Mazowieckim, alebo ako sa volá... (poľské mená sa trochu ťažko vyslovujú). Môžete si to pozrieť v mojej kancelárii: Pod sochou Márie, kde je Mária tak pekne korunovaná, v pozadí nad týmito dvoma, nad pánom Kohlom a pánom Mazowieckim... A obaja sa objímajú a Mária pekne žehná rukami nad celou tou vecou.

Nie je to Mária, ktorá drží ruky nad Cirkvou, je to náš Pán, ktorého ruky boli prebodnuté na kríži Golgoty!

On hovorí: „**Nikto ich z mojej ruky nevytrhne.**” „**My sme v Jeho rukách vyznačení.**”!

My nepotrebujeme žiadny kult, potrebujeme živú vieru!

Ale tu, kde došlo k rozdeleniu, kde bola hlava ranená na smrť [Zj 13:3] a deliaca línia medzi Východom a Západom prebieha len niekoľko kilometrov od Wartburgu, kde bolo vtedy pribitých tých 95 téz v kostole vo Wittenbergu. Tu ten meč zasiahol, tu bola učená tá rana mečom, [Zj 13:14] tu sa to všetko znovu hojí. Všetko sa to vracia späť.

Ako už bolo povedané, je mi z toho od žalúdka zle, keď pomyslím na to, aký vývoj už máme za sebou a ako to teraz všetko ide stopercentne svojím smerom a my sme skutočne vstúpili do poslednej fázy. Nebudem taký hlúpy, aby som uvádzal nejaký časový úsek, pretože to nemôže viesť žiadny človek. Či to budú týždne, mesiace alebo roky, to vie len Boh a to stačí. Ale toľko vieme všetci, že hodiny čoskoro odbijú dvanásť a odpočítavanie začalo. Blaho tomu, kto to teraz rozpoznáva a to všetko prekukne, čo nie je od Boha, oddelí sa, aby slúžil Pánu. Lebo i to brat Branham povedal

úplne na záver: Budú jedni nosiť pečať Božiu [Zj 9:4] a tí druhí znamenie šelmy [Zj 13:16]. Všetci, ktorí teraz idú so širokým davom, obdržia znamenie šelmy. Všetci, ktorí sa oddelia, vyjdu von a sú Bohu posvätení a budú zapečatení Svätým Duchom ku dňu svojho vykúpenia, oni nesú pečať Božiu.

Nech nás Pán všetkých požehná.

Ja viem, že to nebolo žiadne kázanie, ktoré by sa dalo prehrať nejakému učenému, ale jedno viem, že Boží Duch má možnosť to tak nešikovne poskladané urobiť dokonalým, obraz dotvoriť a dať nám všetkým jasnosť o tom, čo musíme vedieť, aby sme skutočne z presvedčenia a s Božím dôrazom rozpoznali čas a hodinu.

Musí to dôjsť tak ďaleko, že nikto nebude sedieť doma a rozmýšľať sám pre seba: “Áno, možno to už čoskoro bude tak ďaleko...” Musí to prísť tak mohutne, aby ľudia pochopili: Nie je to čoskoro, je to tak ďaleko. Čas nie je len blízko, čas je tu. Musíme sa vydať na cestu a stretnúť sa s naším Bohom a Jemu slúžiť, byť tu pre Neho, rozhodnúť sa pre Neho a pre Neho žiť, pre Toho, ktorý za nás zomrel.

Jeho Meno nech je oslávené a Jemu vzdaná všetka česť teraz i na večnosť. Amen.

Povstaňme a spoločne zaspievajme chórus „*Taký aký som, tak to musí byť.*”

Taký aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma očisťuje od hriechov dočista,

Ó, Baránku Boží, prichádzam, idem.

Vy milí, skláňame naše hlavy a skláňame pred Pánom naše srdcia. V prítomnosti Božej nesmie zostať žiadne srdce kamenné [Ezechiel 36:26]. On ho chce vybrať a dať srdce, ktoré cíti, ktoré súcíti, ktoré vníma, srdce plné lásky, aké mal On.

Cítim sa nútený ešte raz poukázať na to, čo povedal brat Branham 19. marca 1962. Vtedy, krátko po vybudovaní Berlínskeho múru, 13. augusta 1961, a potom 19. marca 1962 povedal:

„Keď bude východná časť mesta daná, pripojená k Západnému Berlínu, potom bude koniec komunizmu a vyústi to do katolicizmu.“

Na základe Svätého Písma vieme, že to tak musí prísť. V prorokovi Danieľovi sme čítali o štyroch ríšach, viac ich nebolo ani nebude. A toto štvrté kráľovstvo bolo niekedy slabé, niekedy silnejšie, ale nakoniec, ako stojí napísané, má opäť vystúpiť z priepasti a satan, ten drak, jej má dať moc, ako stojí napísané v Zjavení 13 od verša 1.

Žijeme v čase, v ktorom sa táto ríša formuje a vzniká pred našimi očami. Úplne oficiálne sa to nazýva „Rímska ríša“. Pôvodne Rímska ríša nemeckého národa. I o tom sa dá čítať a pýtať sa, prečo to tak malo byť.

Vy milí, konečný čas je tu. Posledná fáza započala. Politická a náboženská platforma je stanovená. Politika a náboženstvo činia spoločnú vec s tým rozdielom, že náboženský vládca ovláda politikov a oni nevedia, čo sa deje. Ale podľa svedectva Písma musia dať svoju moc šelme k dispozícii na tak dlho, až kým sa nenaplnia Božie slová [Zjavenie 17:17]. Náš Pán by dnes povedal: **„V tento deň sa toto Písmo pred vašimi očami naplnilo.**“ Mnoho miest Písma sa v tento deň naplňa pred našimi očami. Chválené buď meno Pána, ktorý nám pre tú vec otvoril oči, aby sme mohli vidieť, rozpoznať a veriť.

Vy milí, vzhľadom na tento vážny priebeh si dokážem predstaviť, že sú tu niektorí, ktorí sa plne a celé chcú rozhodnúť pre Pána. Poviem vám, čo sa teraz môže diať vo vašich srdciach, satan príde a povie: „Už si to skúsil. Chcel si to, ale hľa, nevyšlo to a nepôjde to.“ On bude stále takto pokračovať. Nepočúvajte ho!

Počúvajte, čo hovorí Pán: **„Podťe ku Mne všetci, ktorí ste unavení a obťažení, Ja vás občerstvím, dám odpočinutie vašim dušiam”** [Mt 11:28]

Príďte jednoducho k Pánu, On vás prijme, On všetko odpustí. I v poslednej minúte, v poslednom okamihu vás učiní svojím vlastníctvom.

Kto chce byť stratený, navždy oddelený od Boha? Kto by také niečo chcel? Žiadny človek, ktorý má jasnú myseľ.

Rozhodnite sa a príďte k Pánu, pretože On ťa volá a vy by ste mali dnes toto volanie nasledovať. Čas je vážny, čas je blízko, čas je tu.

Nech sa Boh zmiluje nad nami všetkými a nech nám je milostivý v tejto vážnej hodine, do ktorej sme dorazili.

Kto chce zdvihnúť svoju ruku k Pánu, nech to učiní.

Všetci sa modlite, všetci zavrú oči, všetci otvoria srdcia.

Toto je hodina naplnenia Písma.

Toto je čas vyvolania Cirkvi-Nevesty von a zjednotenia všetkých protikresťanských síl.

Pane, náš Bože, zo srdca Ti ďakujeme za to, že môžeme mať Tvoje Slovo osvietené a zjavené skrze Svätého Ducha.

Pane, spoločne prosíme obzvlášť za našu mládež. Milovaný Pane, Ty zasiahni, Ty vytiahni, zachráň, oslobod', daruj božské rozhodnutie, daruj hlad, smäd po Tebe, Tebe slúžiť, Teba nasledovať a Tebe stáť k dispozícii.

Pane, ďakujeme Ti za evanjelium Ježiša Krista, za nádhernú zvesť spásy, ktorá ešte dnes každého zachraňuje, kto v Krista uverí. Ďakujeme Ti za prorocké Slovo Starého a Nového zákona. Pane, my v ňom žijeme ako ryby vo vode, pretože človek nežije len z chleba samotného, ale z každého Slova, ktoré vychádza z Božích úst.

Pane, chválime Ťa a ďakujeme Ti, Teba uctieваме.

Zachráň teraz všetkých, oslobod' všetkých, uzdrav všetkých, požehnaj všetkých a krsti Duchom a ohňom, krsti svojím Svätým Duchom, zostúp na svoju Cirkev a zapečať nás pečaťou Svätého Ducha, ktorá je pečaťou Božou.

Haleluja! Haleluja! Haleluja!

Odstráň všetku ľahostajnosť, všetku vlažnosť, odstráň všetko.

Pane, chválime Ťa a ďakujeme Ti. Haleluja! Haleluja! Haleluja! Česť bud' Tebe, česť bud' Tebe...!